آیه ی حج تمتع در قرآن نازل شد و رسول الله صلی الله علیه و سلم ما را به انجام آن دستور داد و پس از آن هیچ آیه ای در قرآن نازل نشد که تمتع را تحریم کند و تا رسول الله صلی الله علیه و سلم زنده بود ما را از انجام آن نهی نکرد.

از عمران بن حصین رضی الله عنهما روایت است که می گوید: آیه ی حج تمتع در کتاب الله نازل شد و ما به همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم بدان عمل نمودیم؛ و پس از آن آیه ای در تحریم آن نازل نشد و رسول الله صلی الله علیه وسلم تا زنده بود از آن نهی نکرد؛ اکنون این مرد چیزی را که به نظرش می آید می گوید.
امام بخاری می گوید: گفته شده آن مرد عمر بوده است. و در روایتی آمده است: آیه ی حج تمتع در قرآن نازل شد و رسول الله صلی الله علیه و سلم ما را به انجام آن دستور داد و پس از آن هیچ آیه ای در قرآن نازل نشد که تمتع را تحریم کند و تا رسول الله صلی الله علیه و سلم زنده بود ما را از انجام آن نهی نکرد.
[صحیح است] [به روایت مسلم - متفق علیه]

عمران بن حصین رضی الله عنهما ادای عمره با حج را ذکر نموده و می گوید: این مساله در کتاب الله و سنت رسولش صلی الله علیه وسلم مشروع گردیده است؛ در قرآن می خوانیم: «فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ»: «هرکس از عمره بهره مند گردید و سپس [اعمال] حج را آغاز کرد، آنچه از قربانی [برایش] میسر شد [ذبح کند]». و در سنت نبوی آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم چنین عمل کرده و آن را تایید نموده و آیه ای در قرآن مبنی بر تحریم آن نازل نشده و رسول الله صلی الله علیه وسلم از آن نهی نکرده و تا زنده بود، این حکم باقی بود و نسخ نشد؛ حال چگونه ممکن است کسی در این زمینه اظهار نظر کرده و از آن نهی کند؟ و به این ترتیب به نهی عمر بن خطاب رضی الله عنه از آن در ماه های حج اشاره می نماید؛ و این اجتهاد ایشان بود تا زائران بیت الله در همه ی سال زیاد باشند؛ چون در صورتی که حجاج عمره و حج را با هم به جای آورند، جز در موسم حج به بیت الله نمی آیند؛ و باید این نکته را در نظر داشت که نهی عمر رضی الله عنه از باب تحریم یا ترک عمل به کتاب و سنت نبوده، بلکه منعی موقت به دلیل مصلحتی عمومی بوده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3067